

Non audis quotidie dei seruos improbare in multis mul-
tas litteras: **V**iue simpliciter ac religiose: deo te quotidie
cōmenda. **V**tere dei suoꝝ familiaritate. **A** conuentibꝰ &
scholariū coetu absis. **V**alitudinē semp cura. **B**ene uale. **E**x
Mediolano. viij. Kl. Februariās.

Synonyma maternalia.

Cauē tuæ uitæ mi fili.

Fac per deū ne tuā ualitudinē negligas.

Esto de te fili curiosus.

Succurre anxietati meæ: quā de te capio.

Sum de tua ualitudine semp suspecta.

Nihil plus appeto: q̄ semp de te quicq̄ audire.

Te mihi serua mi fili diligēter.

Euitato rixas: cōtumelias & cōuitia.

Si sanus ad me redis: satis te litterarꝰ haussisse ducā.

Sum assidue de te in ambiguo: ne qd tibi accidat.

Si me uiuā esse uis: fac ut tibi oia pro arbitrio sint meo.

Quod a supis die noctuq; opto: puide semp: ut om̄ia tibi
bene succedant.

In om̄i re tua deū aduoca tutorē atq; defensorē.

Inter oēs curas tuas diuinis incūbe monitis.

Audi me fili: & cū ualitudine cito ad me regredere.

Tam te doctū nō expecto: q̄ pater: modo bene ualeas &
ocius huc reuertaris.

Quæris qd primū abs te uelim: ut a periculis caueas: qd se-
cundū: ut ualeas: qd tertiu: ut redeas.

Titulus. xxv.

Filialis familiaris.

Et si scio pater optime: nihil te mihi consuluisse quod non
Apollinis sit oraculo **A**pollinis uerius: duxi tamen mearꝰ esse partiū
oraculum ad ea quæ scripsisti: non nihil respondere. **A**ccepi omnis
tuas admonitiones eam in sententiā: in quā prolatae sunt.

Aristoteles **Q**uid em̄ censere possum de me patrē nō intelligere lon-
ge meliꝰ: q̄ mihi per aetate liceat? **N**on ab re inquit **A**risto-
teles: non esse iuuenē moralis disciplinæ auditorē idoneū

cū uiderit iuentuti rationē: ad degendam uitam: aut nul-
lam: aut paruā esse. **S**ed tua præceptio non solū paratissi-
ma fit mihi uia: ut a uitijs abstineā: sed ad capeſſendam uir-
tutem assiduus stimulus. **A**udiam: ut iubes: litterarum do-
ctores: nec curabo minus: ut **H**agesilaus instituit: esse phi- **Hagesilaus**
losophus: q̄ scire philosophiam. **A**ſsequor em̄ coniectura
ſine moribus litteras prodeſſe parē: plurimū aut̄ uel ſine lit-
teris bonos mores. **S**i quid interdū erraui tu familiaritati-
bus aſcribe peſſimis. **N**am ut apud **H**ieronymū illud apo- **Hieronymus**
ſtoli reperit: quod eſt a poeta uſurpatū **G**ræco: **D**eprauāt
bonos mores colloquia mala. **V**ale. **E**x **M**ediolano. vi. **K**a-
lendas **F**ebruarias.

Filialis familiarissima.

Non nescio q̄ te cruciet mater pientissima qd̄ istinc abſim
in urbeq; uerſer factioſa. **V**ereriſ affidue ne qd̄ quod no-
lis accidat. **L**aborare aut̄ me miſe doles. **S**ed ne te macera
mater. **N**ullo ſum in discrimine. **A**t neq; labor eſt ullus in-
ter cōmitones ſtudioꝝ eſſe: ubi nulla fit niſi de uirtute diſ-
ceptatio: ſed nec ea cōcertatiōis inſtar. **C**ōmentamur de
rebus honeſtiſſimis: quiq; doctiꝝ loquit̄: palmā refert: hoc
ē gloriā apud eos q̄ nō audiūt. **S**pero aut̄ ad uos me q̄ pri-
mū reditū: & ea laude cōfirmatū: quā p̄ optat. **I**n ea tu
nō negliges: ad me ſæpe de tuo patriſq; ſtatu: deq; ueſtro
rū ualitudine quicq; ad me ſcribere. **V**ale. **E**x **M**ediolano
v. **K**alendas **F**ebruarias.

Filialis gravis.

Multa paucis eſ complex⁹ pater opime: nec pauciora ma-
ter eſt pientissima proſecuta: qbus ſi non obtemperarem
ferreus ſim: & ut apud **V**irgiliū illud eſt: **A**ut duris de cau **Vir. 4. æne.**
tibus ortus: aut inter byrcanas tigres enutrit⁹. **A**d matris
conſilia (quæ omnia in mea curanda ualitudine ſita ſunt)
non multa reſpondi: ne magis in corporis ualitudine q̄ in
mentis ſanitate quæreda uidear attentus eſſe. **N**e tamen
banc ullo conficiā dolore: poſt ingenij ſtudia: doctrinæq;
præcepta: uis mea om̄is in ualitudine ſinceritateq; mem-

brorum constituet. Ad ea uero quæ cumulatissime sunt
 abs te scripta: qd respondeam aliud nisi qd ea sum uolunta-
 te: ut nihil negligam: qd tu mihi seruandū decreuisti: **Terentius**
Terentius rauo quandoq; fateor: patetq; qd apud **Terentium** legit:
 pro peccato maximo paululū supplicij satis fuit. **Sed** neq;
Hieronymo nimia indulgētia: ut **Hieronymo** inqt: me tibi perditū esse
 ducas: nec ppter ea qd aliquando peperceris uirgæ filiū
 odisti. **Nam** ijs sum parentib; ortus ut ab ijs nequeam esse
 degener. **Habui** te genitorē: cuius seminaria sint in me cō
 iecta naturæ. **Habeo** te præceptorē: cui assidue institutio-
 ne non possim usq; errare. **Te** ducem sequar: **Te** uexillife-
 rum audiam: tuis hærebo uestigijs: ut uoluptates præter-
 mittam cupis: an eas admisi ut deseram libidines iubes:
 an eæ mecū habitant. **Miranē** certe hic multi ut in tam te-
 neris annis sim a lasciuia: impudicitia omniq; alienus im-
 munditia. **Sed** nihil mihi eiusmodi mirabile fit. **Nam** ut il-
Crispus lud **Crispus** recte inqt: ubi intēderis ingeniū ualet: nec qd
lustius tam difficile factū est: ut **Terentius** ait: qd uolēdo facile nō
Terentius fiat. **Decere** dicis (cū errare sit huius ætatis) erubescere ui-
Cato ros grauis: poenitereq; peccati: quod **Cato** laudabat. **Ve-**
Plato rū multo præclarius duco: nullam subesse causam erube-
scendi: si non peccatur. **Nihil** facilius: ait **Plato**: q̄ secundū
Plutarchus uirtutem uiuere. **Teneo** memoria quod apud **Plutarchū**
Periander legi: **Periandrum** dixisse **Corinthium**: inueni qui secundū
 naturam uiuat: uitium fieri difficillimum. **Id** ego sum ali-
 quando in multis: uel meorum studiorum familiarissimis
 expertus: qui cum in plateo solerent bonis artib; uacare
 quietissime: **Puellarū** amoribus: Inter mille discrimina di-
 ei noctisq; iactabant: nec tam erant primi sedati dolores:
 q̄ concurrebant continuo plures. **Horū** cū bene rursus ite-
 rūq; rimabar uitam ac mores: comperiebam plus esse dif-
 ficultatis in uoluptate: q̄ curarū laborisq; fuerint unquam
 in litteris consecuti. **Ab** his didici: uel in maximis negocijs
 ociosissime uiuere: uel in meis (quas deligo) curris liberrī
Scipio me. **Nimiq;** (ut **Scipio** dicere solebat) nunq; min; uel solus

TITVLVS XXVI

sum: uel ociosus: q̄ cū solus: aut ociosus. **A**lloquor eos a q̄/
 bus tu pater cæteri q̄ didicerūt omnes boni. **C**um his de
 uita mihi tenēda commētor. **H**i mihi ante oculos & illos
 ponūt: quos ut pestiferā euitē luem q̄ a claris maiorib⁹ de/
 generarūt **C**icerone ac **H**ortensio: & illos q̄ clariore atq̄ **Cicero**
 uis uirtute facti sunt: quos imitor. **I**nter hos præceptores **Hortēsius**
 philosophos & piētissimos tu quoq̄ multa differis elegan/
 tissime pater: q̄ pro uita uirili studosi⁹ parebo. **V**ale. **E**x
 Mediolano. iij. K. Februaris.

S y n o n y m a filialia.

Parebo tibi pater quantū in me erit.

Nihil ex ijs negligā quæ iussisti mater.

Quod uos mihi parētes præcepistis: omī exequar nisi.

Præcepta tua tam mihi sunt **O** pater iucunda charaq̄: q̄
 quod maxime.

Iubete uos modo parētes: ero erga uos obsequiosissim⁹.

Ea parebo tibi pater mēte: ut cōgnoscas q̄ te amē.

Quid poteris edicere mihi pater: q̄ nō teneā?

Pluris tuā admonitiōē facio pater: q̄ quicq̄ muneris in
 me q̄ uel maxim⁹ princeps cōferret.

Es mihi genitor alter in terris deus.

In mēte semp habeo fidissima quæ mihi præcipis.

Tam unq̄ a tuis de me diuertā institutis: q̄ a deo diuertere
 potest pietas.

Nō philosophū te solū in hisce monitiōib⁹ uideor audire
 mi pater: sed numē q̄si quoddā cælit⁹ ad me missum.

Cumulatissime dixisti multa mi pater: ex mediā q̄dem ab/
 lata philosophia.

Tantū me satisfacere mihi posse rear: quātū præceptis in/
 stitutisq̄ de me tuis o pater satisfecero.

T i t u l u s . x x v j .

S e r u i l i s familiaris.

Meum officiū omne in obtemperando seruiēdoq̄ situm
 esse debere: satis iam dudū intellexi. **N**ec iccirco tuas im/
 peratorias expectaui litteras: ut non fuerim ultro litteris